

נלמד עם החניכים פסקה מספרו של הראי"ה קוק, אורות התשובה:
"אחד מהיסודות של התשובה, במחשבתו של האדם, הוא הכרת האחריות של האדם על מעשיו, שבא מתוך אמונת הבחירה החפשית של האדם. וזהו גם כן תוכן הוידיי המחובר עם מצות התשובה שמודה האדם שאין שום ענין אחד, שיש להאשימו על החטא ותוצאותיו, כי-אם אותו בעצמו. ובזה הוא מברר לעצמו את חופש רצונו ועוצם יכולתו על סדרי חייו ומעשיו, ומתוך כך הוא מפנה לפניו את הדרך לשוב אל ד', לחדש את חייו בסדר הטוב. אשר יכיר שהוא מוצלח בעדו כאשר ישאב ממקור הדעת, המתחבר אל קדושת אור התורה, המשיבת נפש".
(אורות התשובה ט"ז, א)

התשתית של עולם התשובה היא ההכרה ביכולת הבחירה של האדם, וממילא באחריות המלאה לחטאיו. כשהאדם יודע שהוא זה שגרם למצבו, הוא לא זורק האשמות על החברה, על ההורים ועל הקב"ה, אלא עומד באומץ מול מעשי ידיו.

לדין:

קראו את הקטע של הרב קוק פעמיים. מה הבנתם?

מתוך הקטע של הרב קוק, מה עולה? האם לאדם יש יותר אחריות או פחות?
לפי הרב קוק, עצם העובדה שהאדם יודע שהוא האחראי-לאן היא מובילה את האדם? מה דעתכם?
נלמד עם החניכים פסקה מספרו של הראי"ה קוק, אורות התשובה:

"אחד מהיסודות של התשובה, במחשבתו של האדם, הוא הכרת האחריות של האדם על מעשיו, שבא מתוך אמונת הבחירה החפשית של האדם. וזהו גם כן תוכן הוידיי המחובר עם מצות התשובה שמודה האדם שאין שום ענין אחד, שיש להאשימו על החטא ותוצאותיו, כי-אם אותו בעצמו. ובזה הוא מברר לעצמו את חופש רצונו ועוצם יכולתו על סדרי חייו ומעשיו, ומתוך כך הוא מפנה לפניו את הדרך לשוב אל ד', לחדש את חייו בסדר הטוב. אשר יכיר שהוא מוצלח בעדו כאשר ישאב ממקור הדעת, המתחבר אל קדושת אור התורה, המשיבת נפש".
(אורות התשובה ט"ז, א)

התשתית של עולם התשובה היא ההכרה ביכולת הבחירה של האדם, וממילא באחריות המלאה לחטאיו. כשהאדם יודע שהוא זה שגרם למצבו, הוא לא זורק האשמות על החברה, על ההורים ועל הקב"ה, אלא עומד באומץ מול מעשי ידיו.

לדין:

קראו את הקטע של הרב קוק פעמיים. מה הבנתם?

מתוך הקטע של הרב קוק, מה עולה? האם לאדם יש יותר אחריות או פחות?
לפי הרב קוק, עצם העובדה שהאדם יודע שהוא האחראי-לאן היא מובילה את האדם? מה דעתכם?
נלמד עם החניכים פסקה מספרו של הראי"ה קוק, אורות התשובה:

"אחד מהיסודות של התשובה, במחשבתו של האדם, הוא הכרת האחריות של האדם על מעשיו, שבא מתוך אמונת הבחירה החפשית של האדם. וזהו גם כן תוכן הוידיי המחובר עם מצות התשובה שמודה האדם שאין שום ענין אחד, שיש להאשימו על החטא ותוצאותיו, כי-אם אותו בעצמו. ובזה הוא מברר לעצמו את חופש רצונו ועוצם יכולתו על סדרי חייו ומעשיו, ומתוך כך הוא מפנה לפניו את הדרך לשוב אל ד', לחדש את חייו בסדר הטוב. אשר יכיר שהוא מוצלח בעדו כאשר ישאב ממקור הדעת, המתחבר אל קדושת אור התורה, המשיבת נפש".
(אורות התשובה ט"ז, א)

התשתית של עולם התשובה היא ההכרה ביכולת הבחירה של האדם, וממילא באחריות המלאה לחטאיו. כשהאדם יודע שהוא זה שגרם למצבו, הוא לא זורק האשמות על החברה, על ההורים ועל הקב"ה, אלא עומד באומץ מול מעשי ידיו.

לדין:

קראו את הקטע של הרב קוק פעמיים. מה הבנתם?

מתוך הקטע של הרב קוק, מה עולה? האם לאדם יש יותר אחריות או פחות?
לפי הרב קוק, עצם העובדה שהאדם יודע שהוא האחראי-לאן היא מובילה את האדם? מה דעתכם?